

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 lutego 2017 r.,

sprawy **S. R.**

skazanego za czyny z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
z dnia 29 lipca 2005 r. i inne

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną,

**2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2016r., sygn. akt III K [...], Sąd Okręgowy w W. skazał S. R. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda, za popełnienie czynu określonego w art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. i art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł obrońca skazanego zarzucając:

„błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na bezpodstawnym uznaniu, że nie zachodzą w stosunku do oskarżonego okoliczności uzasadniające zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, co skutkowało wymierzenie oskarżonemu kary rażąco niewspółmiernej /surowej/ w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu i stopnia jego zawinienia”.

W konkluzji apelacji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o karze zasadniczej poprzez zastosowanie w stosunku do oskarżonego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 oraz orzeczenie dozoru kuratora.

Wyrokiem z dnia 12 maja 2016 r., sygn. akt II AKa [...], Sąd Apelacyjny w [...] utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego zarzucając :

„obrazę prawa karnego procesowego tj. art. 424 § 2 i 457 § 3 k.p.k. polegającą na nie rozważeniu i przytoczeniu w sposób przekonujący i wyczerpujący w uzasadnieniu wyroku czym się kierował Sąd II instancji nie dzieląc poglądu autora apelacji w zakresie możliwości zastosowania wobec skazanego instytucji wynikającej z treści art. 60 § 2 pkt 2 k.k. tj. nadzwyczajnego złagodzenia kary w sytuacji kiedy nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo tj. w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności a taka została właśnie skazanemu wymierzona jest niewspółmiernie surowa przy czym uchybienie to zaistniało pomimo tego, że ze względu na postawę sprawcy zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek”.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez wymierzenie skazanemu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia; **kasacja nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary.**

Autor kasacji w nieuprawniony sposób zmierza do poddania wyroku Sądu odwoławczego ponownej kontroli instancyjnej w zakresie wymiaru kary – co sprzeczne jest z treścią wyżej wskazanego przepisu. Zarówno w apelacji, jak i w kasacji obrońca kwestionował zaniechanie przez Sąd zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, zarzucając, że orzeczona kara 3 lat pozbawienia wolności jest niewspółmiernie surowa. W apelacji stawiał powyższy zarzut pod pozorem błędu w ustaleniach faktycznych, natomiast w kasacji pod pozorem obrazy prawa procesowego, to jest art. 424 § 2 i 457 § 3 k.p.k.

Wnikliwa lektura uzasadnia zaskarżonego wyroku w sposób jednoznaczny pozwala na stwierdzenie, że przy jego sporządzaniu Sąd odwoławczy respektował dyspozycje wskazane w powyższych przepisach. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd Apelacyjny w [...] oceniając zarzutu apelacyjne poddał wnikliwej kontroli okoliczności mające decydujący wpływ na rozstrzygnięcie Sądu meriti, zwłaszcza w zakresie wymiaru kary, a także podał powody, dla których uznał wnioski apelacji za niezasadne (vide: strony 4-5 uzasadnienia). Autor kasacji nie wykazał zatem skutecznie naruszenia przez sąd ad quem przepisów prawa procesowego, którego konsekwencją było orzeczenie nadmiernie surowej kary.

Z tych względów kasację obrońcy skazanego należało oddalić, jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.